

ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ

ಒಂದೂರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಡವರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದರೂ ಬರುವ ಆದಾಯ ಹೊಟ್ಟೆ-ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತಾನು ತುಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಸುಖದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ಆಸೆ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮನಾದರೋ ಬಂದುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತಾವಿದ್ದ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ದುಡಿದೂ ದುಡಿದೂ ಬೇಸರವೆನಿಸಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ 'ತಮ್ಮಯ್ಯಾ! ನಾವು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ

ಬಡವರಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವುದು ಕನಸಿನ ಮಾತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಬಹುದು. ನಾವು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಬಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದ. ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಣ್ಣ ಒಬ್ಬನೇ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನಿಂತ. 'ತಮ್ಮಯ್ಯಾ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ನಿನಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏನೂ ಸುದ್ದಿ ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಗರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ನಂತರ ಬಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು' ಎಂದು ನುಡಿದು ಅಣ್ಣನು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ತಮ್ಮ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಹಾಗುಟ್ಟಿದ.

ಅಣ್ಣನು ಕುದುರೆ ಏರಿ ನಗರದ ಕಡೆ ಹೊರಟ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಾಡು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿತು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಗಾಳಿ, ಮಳೆ

ಶುರುವಾಯಿತು. ಅಣ್ಣನು ಕುದುರೆಯ ಜೊತೆ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತ. ಮಳೆ ನಿಂತ ನಂತರ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು ಅನುವಾದಾಗ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಯಾರೋ ನರಳುವ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕ್ಷೀಣ ನರಳಿಕೆಯ ಸ್ವರ ಮರದ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಒಂದು ಕೊರಕಲಿನಿಂದ

Handwritten signature: *Prakash*